

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/140/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224202476
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2224202476.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C. XXXX/XX, D. E., zastúpenej advokátom: JUDr. Pavol Gráčik, so sídlom Farská 40, Nitra, proti žalovaným: 1. F. G., nar. XX.X.XXXX, adresa D. H. XXX a 2. I. G., nar. XX.X.XXXX, adresa J. XXXX/XXX, D. E., obaja žalovaní zastúpení advokátom: JUDr. Oliver Zuzák, so sídlom Mierové nám. 4, Galanta, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 27C/55/2024-136 zo dňa 9.6.2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu (ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 27.9.2022, ktorou K. F. G. previedol jeho obchodný podiel v spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o. na jeho dvoch synov - žalovaných 1 a 2, je voči žalobkyni právne neúčinná) zamietol (výrok I.). Zároveň vyslovil, že žalovaní 1 a 2 majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal z dokazovaním zisteného skutkového stavu, pričom ustálil že žalobkyňa tvrdila, že je veriteľkou dlžníka K. F. G., ktorý jej mal spôsobiť škodu, spočívajúcu v znížení jej obchodného podielu v spoločnosti MTA, spol. s r.o. Žalobkyňa bola jedinou konateľkou a spoločníčkou spoločnosti MTA, spol. s r.o.. Predmetná spoločnosť uzatvorila dňa 21.05.2004 jednak so spoločnosťou PENDALTY, spol. s r.o. zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti - mraziarne, ako aj so spoločnosťou TM-STAV s.r.o. zmluvu, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti - bitúнку. Uvedené prevody nehnuteľností neboli podľa tvrdenia žalobkyne dobrovoľné, mali byť vykonané pod nátlakom K. F. G. za nevýhodných podmienok, pričom kúpna cena (ktorá navyše nezodpovedala trhovej hodnote nehnuteľností) jej nikdy nebola vyplatená. Vzhľadom na to, že žalobkyňa ako konateľka spoločnosti MTA, spol. s r.o. bola - podľa jej tvrdení - donútená podpísať fiktívne faktúry, došlo k podstatnému zníženiu hodnoty tejto spoločnosti. Následne pán K. L. podal návrh na vyhlásenie konkurzu menovanej spoločnosti, došlo k speňaženiu majetku spoločnosti správcom a k zániku spoločnosti. Pre popísané konanie K. F. G. je proti nemu vedené trestné stíhanie pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorým mal spôsobiť pre obchodnú spoločnosť MTA, spol. s r.o. škodu vo výške 3.334.095,13 Eur. V rámci trestného konania pod sp. zn. 1T/7/2015, žalobkyňa si ako konateľka spoločnosti MTA, spol. s r.o. uplatnila škodu v celkovej výške 16.504.998,84 Eur, ktorá pozostáva z trhovej hodnoty nehnuteľností a ušlého zisku.

3. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že K. F. G. ako spoločník obchodnej spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o. s veľkosťou obchodného podielu 50 %, uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/ dňa 27.09.2022 zmluvu o prevode tohto obchodného podielu, na základe ktorej žalovaní nadobudli obchodný podiel ich otca, a to každý zo žalovaných polovicu, čo znamená, že sa žalovaní 1/ a 2/ podieľajú na základnom imaní tejto spoločnosti

o veľkosti 25 % každý. Podľa tvrdení žalobkyne odplata za obchodný podiel K. F. G. v celkovej sume 56.430,- Eur nebola adekvátna s prihliadnutím na miliónové tržby spoločnosti. Následkom protiplnenia za obchodný podiel v menšej hodnote je, že žalobkyňa nemá z čoho uspokojiť svoju pohľadávku, ktorá je podstatne vyššia. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaní 1/ a 2/ sú synovia tvrdeného dlžníka žalobkyne, ich vedomosť o ukracujúcom úmysle K. F. G. sa prezumuje.

4. V obžalobe Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 16.01.2015 (č.l. 7-12) sa uvádza, že obvinený K. F. G. od presne nezisteného dňa roku 2004 do 21.05.2004 vyhľadával A. B. predovšetkým v jej kancelárii v areáli bitúnku vo Vydranoch, kde na ňu opakovane pod hrozbou jej fyzickej likvidácie vyvíjal psychický nátlak, aby ako konateľka v mene spoločnosti MTA, spol. s r.o. podpísala pre ňu nevýhodné kúpne zmluvy o predaji jej bitúnku v prospech obchodnej spoločnosti TM-STAV s.r.o., so sídlom Trhovisko 235/7, Dunajská Streda a predaji jej mraziarní v prospech obchodnej spoločnosti PENDALTY, spol. s r.o., čo napokon z obavy o svoj život, ako aj život svojej rodiny urobila, teda predmetné kúpne zmluvy podpísala, čím spôsobil pre obchodnú spoločnosť MTA, spol. s r.o. škodu vo výške 3.334.095,13 Eur, podľa znaleckých posudkov, teda iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu, čím spáchal trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, účinného do 31.12.2005.

5. Z podania zo dňa 26.03.2014 (č.l. 10-12) vyplýva, že A. B. v mene spoločnosti MTA, spol. s r.o. ako jej konateľka uplatnila a vyčíslila náhradu škody spôsobenej trestným činom v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-739/OVK-GA-2012 voči K. F. G. v celkovej výške 16.504.998,94 Eur. Jedná sa o skutočnú škodu a ujmu na zisku, ktorá mala vzniknúť obchodnej spoločnosti MTA, spol. s r.o.

6. Zo Zmluvy o prevode obchodného podielu uzavretej K. F. G. ako prevodcom a žalovanými 1/ a 2/ ako nadobúdateľmi dňa 27.09.2022 (č.l. 13-15) vyplýva prevod obchodného podielu obchodnej spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o., so sídlom Nová Osada 2, Dunajská Streda vo výške 50 % účasti na menovanej spoločnosti z prevodcu na nadobúdateľa 1/, t.j. žalovaného 1/ vo výške 25 % účasti na spoločnosti a na nadobúdateľa 2/, t.j. žalovaného 2/ vo výške 25 % účasti na spoločnosti. Prevodca touto zmluvou previedol na nadobúdateľa 1/ a nadobúdateľa 2/ svoj obchodný podiel v spoločnosti vo výške 50 % účasti na spoločnosti, ktorému zodpovedá splatený vklad do základného imania vo výške 56.430,- Eur. Prevod obchodného podielu prevodcu bol podľa tejto zmluvy vykonaný na nadobúdateľa 1/ za sumu 28.215,- Eur a na nadobúdateľa 2/ za sumu 28.215,- Eur. V zmluve sa ďalej konštatuje, že valné zhromaždenie menovanej spoločnosti na svojom zasadnutí konanom dňa 27.09.2022 udelilo súhlas na prevod obchodného podielu prevodcu na nadobúdateľa 1/ a 2/ rozhodnutím per rollam.

7. Z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4C/111/1997 zo dňa 15.08.1997, právoplatného dňa 15.08.1997 (č.l. 81-82) je zrejmé, že manželstvo K. F. G. a jeho manželky, t.j. matky žalovaných 1/ a 2/ bolo rozvedené, pričom súd schválil aj rodičovskú dohodu, na základe ktorej o.i. sa žalovaní 1/ a 2/ na čas po rozvode zverili do výchovy a starostlivosti ich matky.

8. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o. (č.l. 57) vyplýva, že spoločníkmi spoločnosti sú M. N. a od 28.10.2022 aj žalovaní 1/ a 2/. Konateľom spoločnosti je M. N.. Výška základného imania je 112.860,- Eur.

9. Zo zápisnice zo zasadnutia valného zhromaždenia spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o., konaného dňa 27.09.2022 o 13:00 hod., v sídle spoločnosti (č.l. 89-90) vyplýva o.i. schválenie uznesenia č. 2/2022, ktorým sa schvaľuje prevod obchodného podielu spoločníka K. F. G. na žalovaných 1/ a 2/.

10. Z výpisu z obchodného registra (č.l. 91 a 130-131) vyplýva, že obchodná spoločnosť MTA, spol. s r.o. v konkurze bola ex offo vymazaná z obchodného registra z dôvodu uvedeného v § 768s ods. 2 zákona č. 519/1991 Zb. v znení zákona č. 390/2019 Z.z.

11. Z úradného záznamu súdu zo dňa 09.06.2025 (č.l. 129) vyplýva, že na Okresnom súde Trnava sa vedie konanie pod sp. zn. 60Cbr/30/2022 o návrhu žalobkyne na dodatočnú likvidáciu. Súčasťou návrhu bol aj návrh žalobkyne na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/7/2015. V predmetnom konaní doposiaľ nebolo vydané žiadne rozhodnutie (t.j. nebol ustanovený likvidátor) a rovnako neboli zo strany súdu vykonané žiadne úkony.

12. Z obsahu dočasne pripojeného trestného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/7/2015 podľa prvoinštančného súdu vyplýva vedenie trestného konania na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 16.01.2015. V predmetnej trestnej veci vyhlásený skorší oslobodzujúci rozsudok bol odvolacím súdom zrušený. Naďalej sa vykonáva dokazovanie. Obsahom predmetného spisu je podanie zo dňa 26.03.2014 (č.l. 10-12), ktorým si žalobkyňa ako konateľka v mene spoločnosti MTA, spol. s r.o. uplatnila a vyčíslila náhradu škody spôsobenej trestným činom v celkovej výške 16.504.998,94 Eur. Iné vyčíslenie škody, prípadne uplatnenie škody žalobkyňou ako fyzickou osobou sa v trestnom spise nenachádza. Trestný spis bol súdom oboznámený v popísanom rozsahu. Žalobkyňa nežiadala oboznámiť trestný spis v širšom rozsahu, najmä nenavrhol vykonať dokazovanie konkrétnou listinou nachádzajúcou sa v trestnom spise (súd v tomto smere odkázal na zvukový záznam z pojednávania konaného dňa 28.04.2025).

13. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 34, § 42a ods. 1 a 3, § 42b ods. 1, 2, 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v texte aj len „OZ“), § 68 ods. 1, § 768s ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ako i ust. § 151 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (v texte aj len „CSP“).

14. Prvoinštančný súd skonštatoval, že možnosť odporovať právnenému úkonu je popri neplatnosti právneho úkonu a možnosti jednostranného odstúpenia od zmluvy ďalším právnym následkom vadnosti právneho úkonu. Ratio legis právnej úpravy odporovateľnosti spočíva v zabezpečení ochrany veriteľa pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a tým aj k zmareniu či ohrozeniu možnosti, aby pohľadávka veriteľa mohla byť z majetku dlžníka uspokojená. Podstatou odporovateľnosti právneho úkonu je, že právny úkon, ktorému žalobca odporuje, nie je vo vzťahu za stanovených podmienok žalobcovi právne účinný, avšak vo vzťahu k ostatným subjektom právne účinky právneho úkonu zostávajú zachované. Medzi základné predpoklady odporovateľnosti patria: 1/ existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, 2/ existencia právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa, 3/ platnosť odporovateľného právneho úkonu, 4/ ukrátenie veriteľa (objektívna stránka odporovateľnosti) a 5/ úmysel ukrátiť veriteľa (subjektívna stránka odporovateľnosti.). Opierajúc sa o judikatúru pre rozhodnutie o odporovacej žalobe nie je nevyhnutné, aby pohľadávka už bola judikovaná a bola exekučným titulom. Pre domáhanie sa neúčinnosti právneho úkonu je postačujúce, že pohľadávka existuje a je uplatniteľná v súdnom konaní, teda je vymáhateľná. Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony, ktorými sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky a odporovacou žalobou možno napadnúť len platný právny úkon. Pokiaľ právny úkon nie je platný, odporovacia žaloba nemôže byť úspešná. Okruh právnych úkonov, ktoré môžu byť právne neúčinné je vymedzený ustanovením § 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na osobitosť podmienok odporovacej žaloby nebolo potrebné preukazovať naliehavý právny záujem na uvedenom určení. Súd tu v skutočnosti neurčuje existenciu alebo neexistenciu právneho pomeru, ale rozhoduje konštitutívne, keď vyhlasuje právny úkon za relatívne neúčinný. Odporovateľný právny úkon sa stáva neúčinný až tým, že ho súd za neúčinný vyhlási. Civilný sporový poriadok odporovaciu žalobu pripúšťa ako žalobu o určení právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/). Pri uvedenej žalobe z konkrétneho hmotnoprávneho vzťahu vyplýva logický dôvod prečo je potrebné, aby súd určil právnu skutočnosť (§ 42a Občianskeho zákonníka); teda osobitným predpisom je tu hmotné právo (porovnaj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, s 506). Lehota na podanie odporovacej žaloby je prekluzívna, trojročná. V súdenom prípade žaloba žalobkyne bola podaná včas, dňa 22.07.2024 (t.j. v trojročnej lehote), keďže úkon, ktorý sa odporuje žalobou, bol uzatvorený dňa 27.09.2022.

15. Vecnou legitimitáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitimovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne legitimovaná). Nedostatok vecnej legitimitácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím. Preskúmanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovanej je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Aktívna vecná legitimitácia v konaní o neúčinnosť právneho úkonu prislúcha ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Ďalšou podmienkou aktívnej vecnej

legitimácie je ukracovanie uspokojenia veriteľovej pohľadávky napadnutým právnym úkonom. Pasívna vecná legitimácia odporovacej žaloby je upravená v ustanovení § 42b ods. 2 až 5. Žaloba o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný, môže byť úspešná len vtedy, ak bola podaná voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol urobený právny úkon. Pasívne vecne legitimovaná je tak zásadne osoba, ktorá získala odporovateľným právnym úkonom majetkový prospech (porovnaj R 86/2003).

16. V zmysle vyššie uvedených právnych úvah, podľa súdu prvej inštancie základným predpokladom pre aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne v danom spore bolo, že má voči tvrdenému dlžníkovi, K. F. G. vymáhateľnú pohľadávku. V zmysle ustálenej judikatúry vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/1/2022 zo dňa 17.05.2022). V súdnej veci žalobkyňa vymedzila svoju pohľadávku ako nárok na náhradu škody, spočívajúca v znížení hodnoty jej obchodného podielu v spoločnosti MTA, spol. s r.o., ktorá v dôsledku konkurzu zanikla, pričom s prihliadnutím na to, že žalobkyňa bola jedinou spoločníčkou obchodnej spoločnosti MTA, spol. s r.o., škoda na majetku tejto spoločnosti by mala predstavovať priamu škodu na majetku žalobkyne. V tejto súvislosti súd v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že žaloba bola podaná žalobkyňou ako fyzickou osobou. Teda žalobkyňa nevystupuje v konaní ako konateľka a spoločníčka toho času už zaniknutej obchodnej spoločnosti MTA, spol. s r.o. ako to tvrdili žalovaní v ich vyjadrení k žalobe. Uvedené konštatovanie súdu rezultuje tak z písomných podaní (osobitným dôrazom na označenie žalobkyne v žalobe menom, priezviskom, dátumom narodenia, trvalým pobytom), ako aj ústnych prednesov žalobkyne. Je pravdou, že žalobkyňa v rámci svojho výsluchu a posledného písomného vyjadrenia sa rozsiahlo venovala okolnostiam, ktoré podľa jej tvrdenia mali viesť k zániku spoločnosti MTA, spol. s r.o., čo však neznamená, že vystupovala v mene uvedenej spoločnosti.

17. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní nemohol akceptovať tvrdenie žalobkyne o existencii jej vymáhateľnej pohľadávky voči otcovi žalovaných 1/ a 2/. V zásade je nutné zdôrazniť, že spoločník obchodnej spoločnosti si môže uplatniť nárok na náhradu škody len vtedy, ak škoda postihla priamo jeho osobne, a nie spoločnosť. Navyiac ak takýto spoločník (resp. v danom prípade bývalý spoločník zaniknutej spoločnosti) tvrdí, že mu vznikla osobná škoda (napr. aj znížením jeho obchodného podielu), musí preukázať priame porušenie jeho práv ako fyzickej osoby. Podľa názoru súdu v zásade nie je prípustné, aby si spoločník nárokoval škodu, ktorá vznikla spoločnosti a tým nepriamo ovplyvnila hodnotu jeho obchodného podielu. Išlo by totiž iba o nepriamu škodu. Prípadnú pohľadávku žalobkyne voči žalovanému nie je možné bez všetkého stotožniť s pohľadávkou obchodnej spoločnosti MTA, spol. s r.o., a to ani v prípade, ak žalobkyňa vystupovala ako jediná spoločníčka a konateľka tejto spoločnosti.

18. V súlade s platnou a účinnou právnou úpravou pre vznik nároku na náhradu škody treba preukázať existenciu základných predpokladov tejto zodpovednosti, ktorými vychádzajúc zo všeobecnej úpravy § 420 Občianskeho zákonníka sú: a/ protiprávny úkon, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a d/ zavinenie. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/130/2010 zo dňa 28.10.2010 vyplýva, že „o vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. ... Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo bezprostredne prechádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.“ Právnym posúdením je vymedzenie, medzi ako ujmu (ako následkom) a ako skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní priamej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992).

19. Žalobkyňa podľa prvoinštančného súdu nepreukázala existenciu základných predpokladov zodpovednosti K. F. G. za škodu, ktorá jej mala vzniknúť. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie (sp. zn. 1T/7/2015, v ktorom súd naďalej vykonáva dokazovanie) nemá za preukázané ani spôsobenie škody spoločnosti MTA, spol. s r.o. konaním K. F. G., nieto spôsobenie škody žalobkyni ako fyzickej osobe. Pre úplnosť súd v tejto súvislosti poznamenáva, že vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie súdu o nemožnosti stotožnenia (prípadnej) pohľadávky spoločnosti MTA, spol. s r.o., s pohľadávkou žalobkyne ako fyzickej osoby, súd nezvažoval prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia trestného konania sp. zn. 1T/7/2015, keďže v predmetnom trestnom konaní sa neuplatňuje žiadna pohľadávka žalobkyne.

20. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobkyne, že konaním K. F. G. došlo k podstatnému zníženiu hodnoty aktív spoločnosti, k podaniu návrhu na konkurz a následnému zániku menovanej spoločnosti, súd poukázal na výpis z obchodného registra t.č. už zaniknutej spoločnosti MTA, spol. s r.o. (č.l. 130-131), z ktorého je zrejmé, že spoločnosť bola ex offo vymazaná z obchodného registra z dôvodu uvedeného v § 768s ods. 2 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na uvedené nebolo v tomto konaní relevantné, či mala alebo nemala obchodná spoločnosť MTA, spol. s r.o. voči svojim veriteľom uhradené všetky svoje záväzky. K zániku spoločnosti totiž nedošlo v dôsledku konkurzu tak, ako to tvrdila žalobkyňa, ale (zrejme) pre nesplnenie povinnosti premeny menovitej hodnoty vkladov a menovitej hodnoty základného imania zo slovenskej meny na euro podľa osobitných predpisov ani do 01.12.2020, (§ 768s ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka). Zanedbanie uvedenej povinnosti samotnou spoločnosťou pritom rozhodne nie je možné pričítať otcovi žalovaných 1/ a 2/. Z tohto dôvodu žalobkyňa svoje tvrdenia v tomto smere nepreukázala.

21. Tvrdenie žalobkyne, že prebieha dodatočná likvidácia spoločnosti MTA, spol. s r.o. a bol ustanovený likvidátor práve pre nesprávny postup počas konkurzu, sa prvoinštančnému súdu javilo ako nepravdivé vzhľadom na oznámenie Okresného súdu Trnava, že síce bol žalobkyňou podaný návrh na dodatočnú likvidáciu (konanie sa vedie pod sp. zn. 60Cbr/30/2022), avšak žiadne úkony zo strany súdu doposiaľ vykonané neboli a rovnako nedošlo ani k ustanoveniu likvidátora či vydaniu akéhokoľvek iného rozhodnutia. O uvedenom svedčí aj výpis z obchodného registra menovanej spoločnosti, z ktorého žiadny zápis o dodatočnej likvidácii nevyplýva.

22. Čo sa týka trestného konania vedeného prvoinštančným súdom pod sp. zn. 1T/7/2015 a postavenia žalobkyne v ňom, prvoinštančný súd dal do pozornosti žalobkyne, že Trestný poriadok v § 46 ods. 1 definuje poškodeného, ako osobu, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Ide o pomerne širokú definíciu, pretože za škodu sa považuje akýkoľvek škodlivý zásah do práv a záujmov dotyčného subjektu, ktoré sú chránené zákonom, aj keď škodlivý zásah nemá za následok vznik nároku na náhradu škody. Trestný poriadok rozlišuje v trestnom konaní dve kategórie poškodených: a/ poškodení, ktorí nemajú nárok na náhradu škody, majú len tzv. procesné práva (§ 46 ods. 1 Trestného poriadku), b/ poškodení, ktorí majú nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom v trestnom (adhéznom) konaní. Títo poškodení majú okrem procesných práv uvedených v § 46 ods. 1 Trestného poriadku, aj právo si uplatniť svoje nároky na náhradu škody priamo v tomto konaní. Z dočasne pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/7/2015 mal súd za preukázané, že škoda bola uplatnená spoločnosťou MTA, spol. s r.o. Zánikom tejto spoločnosti zanikol subjekt vystupujúci ako poškodený s nárokom na náhradu škody. To, že žalobkyňa v predmetnom trestnom konaní naďalej vystupuje ako poškodená, je z dôvodu, že sa práve voči nej mal K. F. G. dopustiť trestného činu vydierania v zmysle podanej obžaloby vo veci, a nie z dôvodu, že by na ňu ako fyzickú osobu automaticky prešiel nárok zaniknutej spoločnosti na náhradu škody (pre úplnosť súd dopĺňa, že prípadné postúpenie pohľadávky zo spoločnosti MTA, spol. s r.o. na žalobkyňu, žalobkyňa v priebehu tohto konania netvrdila a ani nepreukázala). Žalobkyňa teda aktuálne má v trestnom konaní postavenie poškodenej bez nároku na náhradu škody, pričom z tohto jej procesného postavenia v trestnom konaní, nie je možné vyvodiť existenciu vymáhateľnej pohľadávky, tvrdené v tomto civilnom konaní.

23. K tvrdeniam žalobkyne, že prevod nehnuteľností (mraziarne a bitúнку) na obchodné spoločnosti PENDALTY, spol. s r.o. a TM-STAV s.r.o. bol vykonaný pod nátlakom otca žalovaných za nevýhodných podmienok, prvoinštančný súd uviedol, že okolnosti uzavretia uvedených zmlúv obchodnou spoločnosťou MTA, spol. s r.o. nie sú predmetom tohto civilného konania, pričom v rámci trestného konania sa aktuálne vykonáva dokazovanie o.i. aj k predmetnej otázke. Súd rozhodujúci

o žalobe žalobkyne o neúčinnosti právneho úkonu nie je oprávnený vyjadriť sa k dokazovaniu vykonávaným trestným súdom, ani prijať závery o pravdivosti tvrdení žalobkyne v tomto smere.

24. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobkyňa v predmetnom konaní nepreukázala základný predpoklad pre podanie odporovacej žaloby, a to existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči tvrdenému dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že súd si v tomto konaní nemôže prejudiciálne riešiť otázku existencie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, keďže dlžník nie je stranou sporu v takomto konaní a nemôže sa ani účinne procesne brániť proti takémuto nároku. V predmetnom konaní existencia vymáhateľnej pohľadávky ostala iba v rovine tvrdenia žalobkyňou, keď svedok K. F. G. existenciu akejkoľvek pohľadávky voči žalobkyni poprel, pričom žalobkyni sa nepodarilo vyvrátiť tvrdenia svedka či už listinnými alebo inými dôkazmi. Taktiež sa žiada uviesť, že z výpovedí svedka M. N. a žalovaných 1/ a 2/ rezultuje aj záver o neexistencii záväzku spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o. voči žalobkyni (táto informácia je však pre súd v tomto konaní iba podporná, keďže samozrejme neexistencia záväzku menovanej spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o. voči žalobkyni by nevylučovala existenciu vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne voči K. F. G. ako bývalému spoločníkovi tejto obchodnej spoločnosti).

25. Žalobkyňa ďalej nepreukázala ani uplatnenie svojej tvrdenej pohľadávky pred súdom či mimo súdneho konania (napr. zaslaním písomnej výzvy tvrdenému dlžníkovi). Keďže existenciu vymáhateľnej pohľadávky žalobkyňa v konaní nepreukázala, nemožno hovoriť ani o žiadnom odporovateľnom úkone. Z tohto dôvodu súd nemal za preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne na podanie žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu voči žalovaným 1/ a 2/ v tomto konaní. Preto je žaloba nedôvodná a súd ju zamietol v celom rozsahu.

26. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla ani bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno o existencii vymáhateľnej pohľadávky. Keďže nebol splnený základný predpoklad odporovateľnosti, a to existencia vymáhateľnej pohľadávky, súd už splnenie ďalších predpokladov odporovateľnosti neskúmal.

27. Osobitne čo sa týka výsluchu svedkov v konaní, K. F. G. a M. N. prvoinštančný súd poznamenal, že svedkovia spontánne a súvisle popísali to, čo o predmete konania vedeli, odpovedali na im položené otázky a prezentovali skutočnosti tak ako ich oni subjektívne vnímali. Súd prvej inštancie pri hodnotení ich výpovedí vzal do úvahy aj zníženú dôveryhodnosť menovaných svedkov (K. G. je otcom žalovaných 1/ a 2/ a M. N. spoločník spoločnosti PARADISO Slovakia, s.r.o.). Rozhodnutie a záver súdu o neexistencii pohľadávky žalobkyne však nie je založená (výlučne) na výpovediach menovaných svedkov, ale (aj) na vyššie uvedených dôkazoch (bod 10. odôvodnenia), ktoré súd hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

28. Prvoinštančný súd zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 60Cbr/30/2022, a to z dôvodu, že podľa zistenia súdu (úradný záznam na č.l. 129 súdneho spisu) v predmetnom spise doposiaľ Okresný súd Trnava žiadne rozhodnutie nevydal, procesné úkony nevykonal. Z tohto dôvodu vyžiadanie si predmetného spisu a jeho následné oboznámenie by bolo v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Navyiac žalobkyni nič nebránilo v tom, aby v predmetnom spise Okresného súdu Trnava sa nachádzajúce listiny predložila sama aj do tohto konania.

29. K listinným dôkazom predloženým žalovanými 1/ a 2/ a k ich výpovediam prvoinštančný súd iba okrajovo a pre doplnenie uviedol, že rozvod manželstva ich rodičov a skutočnosť, že s otcom nežili v spoločnej domácnosti by nebol postačujúcim dôkazom na preukázanie, že nemohli ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Súd prvej inštancie dal do pozornosti žalovaných 1/ a 2/, že trestné konanie pred súdom je verejné, prebieha od roku 2015, pričom aj podľa slov svedka K. F. G. mu „žalobkyňa zobrala 21 rokov zo života“, preto je málo uveriteľné, že o tomto prebiehajúcom trestnom konaní jeho synovia nemali vôbec žiadnu vedomosť, resp. vedomosť nemohli mať, pokiaľ by konali s náležitou starostlivosťou, najmä ak (tak ako to vyplynulo z dokazovania) udržiavali a aj toho času udržiavajú kontakt s otcom. Vzhľadom na nepreukázanie existencie vymáhateľnej pohľadávky žalobkyňou, uvedené konštatovanie súdu však nemá vplyv na výsledok tohto sporu.

30. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie pre nepreukázanie vymáhateľnej pohľadávky a pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

31. Žalovaným 1/ a 2/ ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, prvoinštančný súd s použitím ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobkyni. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre prípadný postup podľa § 257 CSP súd prvej inštancie na strane žalobkyne nevzhladol a ich existencia ani nebola žalobkyňou tvrdená a preukázaná. O výške priznaných trov rozhodne súd v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

32. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h) tohto ustanovenia, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podala prostredníctvom svojho advokáta odvolanie žalobkyňa, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie.

33. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobkyňa uviedla, že táto je daná skutočnosťou, že žalobkyňa bola výlučnou spoločníčkou v spoločnosti MTA, spol. s r.o., teda škoda na majetku spoločnosti bola a je aj priamou škodou na majetku žalobkyni v rovnakej výške, keďže o výšku predmetnej škody sa znížila hodnota jej obchodného podielu. Podstatnou skutočnosťou je aj fakt, že žalobkyňa vystupuje v trestnom konaní vedenom proti F. G. na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/7/2025 ako poškodená, a to aj po zániku spoločnosti MTA, spol. s r.o., teda žalobkyňa je nositeľkou nároku na náhradu škody. Konajúcemu súdu je známe, že na príslušný registrový súd bol podaný návrh na nariadenie dodatočnej likvidácie spoločnosti, nakoľko dňa 24.11.2021 došlo k jej výmazu ex offo na základe § 768 ods. 2 Obchodného zákonníka. Do dnešného dňa nedošlo k nariadeniu dodatočnej likvidácie spoločnosti z dôvodu, že registrový súd nedisponuje rozhodnutím, na základe ktorého by bola preukázaná existencia majetku spoločnosti. Konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 7C/136/2014 bolo uznesením prerušené do právoplatného skončenia trestného konania pod sp. zn. 1T/7/2015 z dôvodu, že v predmetnom trestnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v danom civilnom konaní. Odvolateľka má za to, že rovnaký postup mal súd zvoliť aj v predmetnej veci, a teda mal konanie prerušiť do právoplatného skončenia trestného konania sp. zn. 1T/7/2015, nakoľko sa tam rieši otázka, ktorá nesporne má význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní. Z logiky veci je zrejmé, že žalobkyňa nemá inú možnosť len ako poukázať na prebiehajúce trestné konanie, preto napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne a predčasné, nakoľko prejudikoval záver o skutočnostiach, ktoré sú sporné a sú predmetom iného konania. Takýto postup odvolateľka považuje za nevhodne formalistický, ktorého dôsledkom je odmietnutie spravodlivosti, keďže žalobkyňa nič nezanedbala. Zamietnutie žaloby napadnutým rozsudkom je de facto len vyústením faktu, že trestné konanie je neprímerane zdĺhavé a súdy neboli schopné vydať právoplatný trestný rozsudok ani po desiatich rokoch od podania obžaloby.

34. Vo vzťahu k pohľadávke odvolateľka uviedla, že táto je vymáhateľná, keďže žalobkyňa si ju uplatnila v trestnom konaní a trestný súd so žalobkyňou koná ako s poškodenou, teda ako s nositeľkou majetkového práva v podobe pohľadávky z náhrady škody, v prípade ak sa rozhodne o vine obžalovaného, o čom je v spise založený dôkaz, pričom uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní došlo aj k zosplatneniu pohľadávky, ktorá sa teda ani nemôže premlčať.

35. Odvolateľka tiež namieta tvrdenie súdu, že neunesla dôkazné bremeno, keď toto boli povinní uniesť žalovaní ako blízke osoby K. F. G., keďže ich vedomosť o ukracujúcom úmysle sa zo zákona prezumuje. Samotné popretie tvrdení žalobkyne nie je unesenie dôkazného bremena v tom, že žalovaní nemali vedomosť o ukracujúcom úmysle ich otca. Je nelogické, aby žalovaní nemali vedomosť o tom, že ich otec je trestne stíhaný zo závažného zločinu a o okolnostiach, ktoré sa mu kladú za vinu, teda o okolnostiach vzniknutej škody voči žalobkyni. Je nesporné, že odplata za prevádzaný obchodný podiel bola neekvivalentná, keďže reálna trhovú hodnotu je nepochybne vyššia. Nemožno rozumne tvrdiť, že pri zachovaní náležitej starostlivosti žalovaní nemohli rozpoznať úmysel dlžníka (ich otca) ukrátiť svojho veriteľa, teda žalobkyňu. V kontexte zákonného znenia § 42a ods. 3 písm. a) OZ v prípade odporovania právneho úkonu, ktorý bol urobený medzi dlžníkom a jemu blízkou osobou nie je dôkazné bremeno na veriteľovi, ale práve na osobách, ktoré mali z tohto právneho úkonu prospech, teda v tomto prípade žalovaných. Podľa odvolateľky súd sa nedostatočne zaoberal všetkými relevantnými skutočnosťami,

nesprávne hodnotil unesenie dôkazného bremena, predčasne rozhodol o skutočnostiach, ktorých preukázanie je viazané na prebiehajúce konanie, a teda napádané rozhodnutie považuje za nesprávne a žiada ho zrušiť.

36. Žalovaní odvolanie nepodali. K doručenému odvolaniu žalobkyne predložili prostredníctvom svojho advokáta písomné vyjadrenie, v ktorom uviedli, že napádaný rozsudok považujú za súladný so zákonom. V danom prípade žalobkyňa neunesla aktívnu vecnú legitimáciu, lebo nepreukázala existenciu záväzkového vzťahu medzi žalobkyňou a K. F. G. (otcom žalovaných), a teda nedošlo k splneniu podmienky, za ktorých je možné právnomu úkonu odporovať a to existencia vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne ako veriteľa voči K. F. G.. Poukaz žalobkyne v odvolaní na ust. § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka nie je pre vec irelevantný, lebo v konaní žalobkyňa neunesla aktívnu vecnú legitimáciu, že má voči K. F. G. (otcovi žalovaných) vymáhateľnú pohľadávku, a teda nemožno hovoriť ani o žiadnom odporovateľnom úkone a žalovaní v konaní nie sú pasívne legitimovaní, a preto žiadne dôkazné bremeno nenesú. Vzhľadom na to žalovaní navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil ako vecne správny a priznal im trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

37. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

38. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné následkom čoho bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ v spojení s § 391 ods.1 CSP).

39. Predmetom daného súdneho konania je určenie, že Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 27.9.2022, ktorou K. F. G. previedol svoj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti PARADISO Slovakia s.r.o. na jeho dvoch synov žalovaných 1 a 2, je voči a žalobkyňi právne neúčinná.

40. Prvoinštančný súd preskúmaným rozsudkom predmetnú žalobu v celom rozsahu zamietol v podstate s odôvodnením, že žalobkyňa v konaní nepreukázala základný predpoklad pre úspešnosť odporovacej žaloby a to existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi, v dôsledku čoho nemožno hovoriť ani o žiadnom odporovateľnom úkone a tým nebola preukázaná aktívna vecná legitimácia žalobkyne.

41. Pre posúdenie danej veci bolo rozhodujúce najmä ust. § 42a ods. 1 OZ, podľa ktorého veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

42. Relevantným tiež bolo ust. § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, ... alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

43. V konaní nebolo sporným a prvoinštančný súd správne ustálil, že vymáhateľná pohľadávka v zmysle § 42a ods. 1 OZ je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní (s poukazom na ustálenie súdnej praxe uznesením Veľkého senátu NS SR zo 17.5.2022 sp. zn. IVCdo/1/2022). Ide teda o žalovateľnú pohľadávku, ktorá je zročná, nie je naturálna a nezanikla. Nemusi

ísť teda o pohľadávku vykonateľnú. Predmetná žalobkyňou tvrdená pohľadávka teda spĺňa atribút vymáhateľnosti.

44. Sporným v konaní bolo preukázanie základného predpokladu úspešnosti odporovacej žaloby a to existencie vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne voči dlžníkovi – otcovi žalovaných, a tým preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore, pričom dôkazné bremeno v tomto smere spočívalo na žalobkyni. Existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi (teda existencia subjektívnej povinnosti dlžníka plniť veriteľovi dlh a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu) je základným predpokladom úspešnosti odporovacej žaloby a súd ju musí v takomto konaní riešiť ako otázku predbežnú, bez toho aby o tom vydával samostatné meritórne rozhodnutie vo vzťahu k dlžníkovi a to bez ohľadu na to, že dlžník nie je stranou sporu. Nepreukázanie existencie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu ako veriteľa má za následok zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

45. Na žalobkyni tak ležalo dôkazné bremeno preukázať, že otec žalovaných zodpovedá za danú škodu spôsobenú spoločnosťou MTA, spol. s r.o. Ako správne uviedol prvoinštannčný súd, pre vznik nároku na náhradu škody treba preukázať existenciu základných predpokladov tejto zodpovednosti, ktorými, vychádzajúc zo všeobecnej úpravy § 420 Občianskeho zákonníka, sú: a/ protiprávny úkon, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a d/ zavinenie. Žalobkyňa vo vzťahu ku škode v žalobe poukázala na na čl. 10 a n. založený list spoločnosti MTA zo dňa 26.3.2014 adresovaný Krajskej prokuratúre v Trnave, ktorým došlo k uplatneniu náhrady škody v danom trestnom konaní v celkovej výške 16.504 998,04 eur a odkazuje na dané trestné konanie. K. F. G., v konaní vypočutý ako svedok, pritom poprel tvrdenia žalobkyne o škode s tým, že žiaden záväzok voči žalobkyni ani spoločnosti MTA nemá, neexistovala ani neexistuje žiadna pohľadávka. Na preukázanie popretej pohľadávky nemôže postačovať listina o jej uplatnení v trestnom konaní. Táto listina bez ďalšieho sama osebe nepreukazuje ani protiprávny úkon F. G., ani vznik škody na majetku spoločnosti, nadväzne ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a ani zavinenie menovaného.

46. Existencia protiprávneho úkonu F. G. (pridružené aj vzniku škody a tým aj vymáhateľnej pohľadávky žalobkyne) sa ale rieši v predmetnom trestnom súdnom konaní pred Okresným súdom Dunajská Streda pod sp.zn. 1T/7/2015. Odvolateľka pritom navrhuje toto konanie prerušiť do skončenia daného trestného konania. Prvoinštannčný súd v odseku 42 preskúmaného rozsudku uviedol, že vzhľadom na nemožnosť stotožnenia pohľadávky spoločnosti MTA spol. s r.o. s pohľadávkou žalobkyne, nezvažoval prerušenie konania. Je pravdou, že tieto pohľadávky nemožno priamo stotožniť, avšak jediný spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným (ako bola žalobkyňa v spoločnosti MTA spol. s r.o.) je považovaný za výlučného konečného príjemcu (reziduálneho beneficianta) poškodenej spoločnosti. Škoda spôsobená spoločnosti sa priamo prejaví aj na znížení hodnoty obchodného podielu tohto spoločníka, v dôsledku čoho utrpí spoločník (reflexne) ujmu. Hoci spoločnosť ako právnická osoba je formálne samostatným subjektom, v prípade škody ide fakticky o majetkový záujem jej jediného spoločníka.

47. V zmysle § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

48. Citované ustanovenie upravuje fakultatívnu možnosť prerušenia konania i bez návrhu strany v prípade, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v danej veci. Pri rozhodovaní o fakultatívnom prerušení konania je potrebné uvažovať v intenciách vhodnosti, keďže prípadným prerušením konania do skončenia iného súdneho konania môže prísť k predĺženiu konania. Na druhej strane ale nie je vhodné, aby dva súde rozhodli o totožnej otázke na podklade tých istých skutkových okolností odlišne, keďže to oslabuje princíp právnej istoty. Hlavnými kritériami pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania podľa citovaného ustanovenia sú vhodnosť, dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu aj v intenciách čl. 17 CSP, zamedzenie prípadných odlišných rozhodnutí súdov o tej istej otázke a hospodárnosť konania.

49. V danom prípade, vychádzajúc nielen z dĺžky prebiehajúceho trestného konania (cca 10 rokov) je zrejmé, že ide o skutkovo, či právne zložitú vec, mimoriadne náročnú na dokazovanie, ktorá by sa mala chýliť k rozhodnutiu. Odvolací súd je preto toho názoru, že v tomto prípade nie je vhodné, ani účelné, aby o totožnej otázke existencie protiprávneho úkonu K. F. G., prípadne aj vzniku škody a jej výšky (ak o nej súd v trestnom konaní rozhodne), bolo konané a rozhodované súbežne na dvoch súdoch. Nastalo by

tým totiž reálne riziko vzniku dôvodov na obnovu konania. Výsledkom trestného konania v právoplatnom rozsudku bude okresný súd viazaný tým, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal (§ 193 CSP).

50. K argumentácii odvolateľky v odvolaní, že súd nesprávne tvrdí, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, keď toto bremeno spočívalo na žalovaných ako osobách blízkych F. G., keďže ich vedomosť o ukracujúcom úmysle sa zo zákona prezumuje, iba na okraj odvolací súd uvádza, že prvoinštančný súd netvrdil opak ale prijal záver, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v tom, že nepreukázala existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči tvrdenému dlžníkovi. K otázke dôkazného bremena žalovaných prvoinštančný súd v ods. 55 preskúmaného rozsudku uviedol, že rozvod manželstva rodičov žalovaných a skutočnosť, že s otcom nežili v spoločnej domácnosti by nebol postačujúcim dôkazom na preukázanie, že nemohli ani pri náležitej starostlivosti spoznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

51. Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v preskúmanom rozsudku vec nesprávne právne posúdil, čím bol zároveň naplnený odvolateľkou uplatnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keď uviedol, že v konaní o odporovateľnosti právneho úkonu súd nemôže prejudiciálne riešiť otázku existencie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ktorý nie je stranou sporu a zároveň keď vychádzajúc z nemožnosti stotožnenia pohľadávky spoločnosti MTA spol. s r.o. s pohľadávkou žalobkyne ako fyzickej osoby, predčasne tvrdil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Zároveň prvoinštančný súd podľa odvolacieho nedôvodne s použitím § 164 CSP neprerušil toto konanie do skončenia príslušného trestného konania, v ktorom sa rieši rozhodujúca otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v danej veci. Z uvedených dôvodov bolo potom potrebné, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

52. Povinnosťou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) bude prioritne posúdiť vhodnosť prerušenia konania v zmysle § 164 CSP do právoplatného skončenia trestného konania pred Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. 1T/7/2015 a následne pokračovať v konaní podľa výsledku. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie zároveň aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

53. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).